

[Hans Thyge Jacobsen.]

indregne de Beløb, der til Dato er udgivet til Alders- og Invaliderenteforsorgen i Kraft af Eengangstillæg og Rabatordninger, i Status, som den er i Dag; saa kan jeg naturligvis nok forstaa Regnestykket, men jeg kan ikke billige det. De Beløb, som udgøres af Eengangstillæggene og Rabatkortordningen, kan naturligvis ikke regnes med ind paa Forhaand, for det kan dog ikke være de ærede Medlemmers Mening, at de vil have begge Dele. Hvis det er Meningen, tror jeg ikke, der er nogen Mulighed for, at vi kan komme overens. Paa den anden Side, hvis dette ikke er Meningen, saa vil jeg sige, at den Forbedring af Rentemodtagernes Kaar, som her foreslaas, kan opgøres i Penge til rundt regnet 60 Mill. Kr.; det er, saa vidt jeg ved, det samme Tal, som man skønsvist har anslaaet Forbedringen for Statens Tjenestemænd til, og saa synes det mig virkelig at være en meget rimelig og rigtig og rundelig Forhøjelse af Rentemodtagernes Vilkaar, som her agtes gennemført.

Med Hensyn til Enkeltheder har jeg Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, som jo stærkt tog til Orde for, at Kvinder skulde stilles lige med Mænd. Det ærede Medlem spurgte, hvad det egentlig er under Leveomkostningerne, som nu er billigere for Kvinder end for Mænd. Næh, saamænd, det ved jeg heller ikke rigtigt, det eneste, der er tilbage, skulde maaske være Skraatobakken, men ellers er Leveomkostningerne for Kvinder og Mænd jo saa nogenlunde lige, og det skal heller ikke skorte paa Forhandlingsvilje paa dette Punkt fra vor Side. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen tog, saa vidt jeg erindrer, til Orde for den samme Tanke, at Kvinder og Mænd skulde stilles lige. Jeg gentager, at vi paa dette Punkt er villige til Forhandling, og jeg erindrer om, at den højtærede Minister ogsaa var villig dertil; men man maa naturligvis regne med, at der saa bliver en yderligere Udgiftsstigning. Men det er altsaa en Sag, hvorom jeg tror, at der kan forhandles med Udbytte. Jeg gør dog opmærksom paa, at der efter Lovforslaget levnes enligtstillede Kvinder Adgang til at faa Aldersrente allerede fra det 60de Aar, og jeg erindrer om, at jeg tog til Orde for, at denne Grænse for enligtstillede Kvinder maaske yderligere burde sænkes; jeg tror endda, jeg nævnte Tallet 55. Aar, uden at jeg dog mener at have bundet mig hertil. Men, som sagt, paa dette Punkt vilde jeg gerne give Udtryk for Forhandlingsvilje, og der

er i det hele taget Punkter i de ærede Medlemmers Indlæg, ogsaa i det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens og det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersens Tale, som forekommer mig at gøre det sandsynligt, at det, naar Agitationsformaalene lægges til Side, vil være muligt at opnaa Enighed iblandt os om de vitterlige Forbedringer, som tilsigtes gennemført. Jeg haaber i hvert Tilfælde paa, at det, naar vi sammen med de ærede Medlemmer, som jeg her taler til, tager Sæde i Udvalget, skulde lykkes os at naa frem til Enighed i dette betydningsfulde Lovgivningsanliggende.

Saa har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Med Hensyn til det, der er os imellem angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der finder den rette Aftrapning Sted mellem Kommunegrupperne, saa er det jo ikke mig, der har fundet paa, at Maksimalprissystemet har hævet Leveomkostningerne i Landdistrikterne. Det er den højtærede Minister, som i sin Tale har fremsat denne Tanke, og jeg gjorde netop opmærksom paa, at det var en mærkelig Tanke. Hvis det virkelig er Tilfældet, at Maksimalpriserne har virket saaledes, at Leveomkostningerne i Landdistrikterne er blevet forhøjet, saa er der sket noget her, som i hvert Tilfælde ikke var tilsigtet med Systemet. Men det, jeg ret egentlig tog til Orde for i dette Forhold, var at faa de Oplysninger frem, som nødvendigvis maa foreligge, før man kan tage endelig Stilling. Den højtærede Minister sagde, at de foreliggende Oplysninger ikke er fyldestgørende, og det er jo muligt; men saa bliver det nødvendigt at søge Oplysningerne gjort fyldestgørende, og det maa vel ogsaa kunne gøres uden alt for store Anstrengelser og uden alt for lang Tid dertil. Og hvis de Oplysninger, som jeg her efterlyser, taler derfor, vil vi fra vor Side, som vi ogsaa har udtalt det ved tidligere Lejlighed, gerne have overvejet, om Forskellen paa Leveomkostningerne for ældre Personer paa Land og i By er saa stor, at der er Grund til at gennemføre nogen Forskelsbehandling yderligere. Jeg vilde tro, at vi ogsaa paa dette Punkt, naar de fornødne Oplysninger foreligger, kunde komme til Enighed.

Jeg lagde nøje Mærke til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen fremsatte om Spørgsmaalet om Folkeforsikring eller om en eller anden Form for Forsikring i Forbindelse med Alderdomsforsorgen. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem tog Afstand fra det, han kaldte en almindelig Folkeforsikring, altsaa en Folkeforsikring i den Forstand, at der